

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 31. avgust 2015. god.
Br. ref. : RK 830/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI14/15

Podnosilac

Milić Krstić

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova-Žalbenog
veća Kosovske agencije za Imovinu, GSK-KPA-A-284/13,
od 2. decembra 2014 god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Milić Krstić, sa prebivalištem u Sremskoj Mitrovici, Republika Srbija (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa advokat g. Goran Belić.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova-Žalbenog veća Kosovske agencije za Imovinu, GSK-KPA-A-284/13 (u daljem tekstu: Žalbeno veće KAI) od 2. decembra 2014. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [GSK-KPA-A-284/13] Žalbenog veća KAI od 2. decembra 2014. god., kojom je navodno došlo do povrede prava podnosioca zahteva iz člana 46 [Zaštita Imovine] ustava Kosova.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 49. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnom sudu

5. Dana 11. februara 2015. god., podnosilac je podneo zahteva Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 12. marta 2015. god., predsednik suda je odlukom br. GJR. KI14/15, imenovao sudiju Arta Rama Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik suda je odlukom br. KSH. KI14/15, imenovao i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 27. marta 2015. god., Sud je obavestio podnosioca i Žalbeno veće KAI o registraciji zahteva.
8. Dana 26. juna 2015 god., Predsednica suda je odlukom Nr.K.SH.KI14/15, imenovala Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca umesto Arte Rame Hajrizi. Istom odlukom Predsednica je imenovala sudiju Arta Rama Hajrizi za člana Veća za razmatranje umesto sudije Kadri Kryeziu, kome je dana 26. juna 2015. godine istekao mandat u Ustavnom sudu.
9. Dana 6. jula 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Na osnovu navoda podnosioca zahteva, dana 8. septembra 1998. god., Upravni organ opštine Istok doneo je rešenje o dodeli parcele br. 1800/2 na korišćenje, na kojoj je on kasnije izgradio poslovni objekat koji je predmet ove ustavne žalbe.

11. Dana 6. jula 2007. god., podnosilac je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) kojim je tražio potvrđivanje prava imovine nad poslovnim objektom koji se nalazi u ulici Varoš, opština Istok, na parceli br.1800/2 u ukupnoj površini od 48 m².

12. Dana 18. aprila 2013. god., Komisija za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu:KIZK) donela je odluku [KPCC/D/C/200/2013] kojom je imovinski zahtev podnosioca odbila kao neosnovan. U zaključku odluke je navedeno:

„[...] izvršni sekretarijat KIZK nije uspeo da verifikuje autentičnost dokumenata dostavljenih od strane podnosioca zahteva. Komisija nalazi da podnosilac zahteva nije dokazao da je imao imovinsko pravo nad imovinom navedenom u zahtevu.“

13. Dana 6. septembra 2013. god., podnosilac je uložio žalbu Žalbenom veću KAI na odluku [KPCC/D/C/200/2013] KIZK od 18. aprila 2013. god.

14. Dana 2. decembra 2014. god., Žalbeno veće KAI donelo je presudu [GSK-KPA-A-284/13] kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neosnovanu, dok je odluku KIZK [KPCC/D/C/200/2013] od 18. aprila 2013. god., potvrdilo u celosti.

15. U zaključku odluke Žalbenog veća KAI od 2. decembra 2014. god., je navedeno:

„[...] žalilac (podnosilac) nije dostavio bilo koju odluku o dodeli ili dokaz kojim on dokazuje pravo korišćenja ili imovinsko pravo nad poslovnim prostorom i, pored činjenice da je komisija zahtevala naknadno objašnjenje kao i dodatne informacije, te shodno tome Žalbeno veće KAI nalazi da je KIZK donela tačnu odluku zasnovanu na potpunom i tačnom postupku. Žalbeno veće KAI dalje nalazi da nije došlo do povrede materijalnog prava ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, shodno tome žalba je neosnovana.“

Navodi podnosioca

16. Podnosilac je u zahtevu naveo da smatra da su sudovi povredili materijalno pravo i pogrešno utvrdili činjenično stanje u vezi sa njegovim zahtevom za potvrđivanje prava imovine.

17. Podnosilac se obraća sudu sa zahtevom:

„[...] da Sud utvrdi da je postupak pred Vrhovnim sudom Kosova-Žalbenim većem KAI u predmetu pod brojem GSK-KPA-A-284/13 povredio pravo podnosioca na zaštitu imovine iz člana 46 Ustava Republike Kosova, i odredi način pravičnog zadovoljenja podnosioca Ustavne žalbe, odnosno naloži Vrhovnom sudu Kosova- Žalbenom veću KAI da ponovo odlučuje o žalbi.“

Ocena prihvatljivosti zahteva

18. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu suda.
19. U tom smislu, član 113. stav 7, Ustava propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
20. Takođe član 48. Zakona, propisuje:
- „Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“*
21. U ovom slučaju, Sud se poziva na pravilo 36 (1) d) Poslovnika o radu, koje predviđa:
- (1) *“Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
- [...]*
- d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.“*
22. Sud primećuje da je podnosilac svoju ustavnu žalbu izgradio isključivo na navodima o kršenju člana 46 (Zaštita imovine) Ustava, koji predviđa:
- “1. Garantuje se pravo na imovinu.
2. Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.
3. Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijuje.
4. O sporovima koje uzrokuje neko delo Republike Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo, a koji se smatraju eksproprijacijom, odlučuje nadležni sud.
5. Intelektualno pravo je zaštićeno zakonom”.*
23. Takođe, Sud dalje primećuje da podnosilac osim svoje tvrdnje o povredi člana 46 Ustava koju je naveo u zahtevu, on ničim drugim pred Sudom nije opravdao svoju tvrdnju.
24. Sud navodi da pravo na imovinu iz člana 46 Ustava, jeste predmet zaštite u Ustavnom sistemu Kosova i sadržinski korespondira sa pravom na imovinu iz člana 1. protokola br. 1 Evropske Konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP). Ovo pravo Ustav štiti na način da organima državne vlasti zabranjuje ograničenja ili oduzimanje tog prava, osim ako je ograničenje ili oduzimanje zasnovano na zakonu.

25. Po mišljenju Suda, sama činjenica da je podnosilac u pravnoj stvari utvrđivanja prava imovine izgubio spor, nije dovoljna da bi se utvrdila povreda njegovog prava garantovana članom 46 Ustava, ukoliko ne dokaže da je sudskom odlukom arbitrarno i neopravdano lišen imovine (vidi slučaj *mutatis mutandis Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, EKLJP, presuda od 26. jula 2005. godine).
26. Sud u nastavku ponavlja da nije njegova dužnost prema Ustavu da deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi i slučaj KI70/11 podnosilac zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
27. Kao rezime, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, obzirom da podnosilac zahteva nije dokazao da osporena odluka krši njegova prava garantovana Ustavom ili EKLJP.
28. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan i treba se proglasiti neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) Poslovnika.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) d) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 31. avgust 2015. godine, jednoglasno je

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stav 4, Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Ajlta Rama-Hajrizi